

[Ingerlise Koefoed]

fremSAT vores forslag og har fået skrevet om dem rundt omkring i den del af pressen, som interesserer sig for den slags ting, også vil medføre, at man tager spørgsmålet om en større produktion af videogrammer og måske også en anden distribution af videogrammer op til alvorlig overvejelse i forbindelse med den revision, der, som jeg nu forstår, øjensynlig er påbegyndt for ganske nylig.

Vel er det fjerde gang, vi fremsætter dette forslag, men fru Connie Hedegaard tager fejl, når hun siger, det er fjerde gang, vi fremsætter forslaget om en videofond. Vi har fremsat et forslag om en videofond engang, men dette er simpelt hen et forslag til en ændring af filmloven, som giver mulighed for en større produktion af videogrammer og dermed også for en anden distribution af videogrammer.

Det er da rigtigt, som det også er blevet sagt heroppefra, at filmloven åbner mulighed for videogrammer, men det er ikke rigtigt, at forslaget af den grund er overflødig, for hvad er der sket på videoområdet i den tid, vi har haft en filmlov, som åbnede mulighed for video? Intet eller næsten intet, fordi der ikke har været penge til at lave ret meget video. Derfor er forslaget naturligvis ikke overflødig. Hvis det var overflødig, ville vi da ikke være blevet ved med at fremsætte det.

Fru Jytte Hilden roser os, fordi vi er så ihærdige, at vi bliver ved med at fremsætte forslaget, og jeg takker for den ros, men jeg vil sige, det er naturligt for os, for vi synes, det er en meget vigtig sag at sige, at folketinget og det offentlige må gå ind på dette område og skabe et alternativ, der er uafhængigt af det kommercielle på området. Det er vigtigt, fordi man hermed kan give nogle mennesker adgang til noget af alt det værdifulde materiale, der i forvejen ligger i statens filmcentral og i filminstituttet og i Danmarks Radio, og give dem adgang på en anden måde, altså brede medierne længere ud. Det er også vigtigt, fordi der er brug for det alternativ.

Det har vist sig, at videoen har en kolossal indflydelse ikke mindst på børns opfattelse af virkeligheden, og jeg synes, det er vigtigt, at vi prøver, om vi kan lave en kvalitetsvideoproduktion, der måske også kan give børnene en anden form for video end meget af

den underholdnings-, volds- og pornovideo, som de kender fra hverdagen.

Jeg synes ikke, der er grund til at sige så meget mere heroppefra – vi har jo diskuteret dette her mange gange – men jeg vil dog sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det er mærkeligt, at han hvert eneste år, når vi taler om dette her, er så uhyre positiv over for et forslag om noget mere video, men at det desværre også hvert eneste år viser sig, at det ikke er til at få passet ind i budgettet lige nu, og at vi derfor må vente til næste år. Sådan var det det første år, sådan var det det andet år, sådan var det sidste år, og sådan er det altså også i år. Det er den samme gramfonplade, der bliver lagt på år for år, og det er måske nok en lille smule kedsommeligt.

Når der bliver sagt, at forskningen skal foregå dér, hvor forskning foregår, vil jeg gerne have lov til at spørge heroppefra: ja men hvor foregår forskning da? Foregår der ikke masser af sektorforskning? Og er der ikke også allerede i Danmarks Radio foretaget nogen forskning på videoområdet, i TV, radio og de forskellige befolkningsgrupper osv.? Der er ikke her tale om, at der skulle laves en bred forskning om videogrammer i al almindelighed; der er tale om, at man måske skulle interessere sig for forskning i det emne, som har været kolossalt meget oppe, nemlig hvordan video og ikke mindst volds-video påvirker børns og unges bevidsthed. Det synes jeg der var grund til at forske i, så vi kom på lidt fastere grund, når vi diskuterede de ting, som diskuteres meget og sikkert fortsat vil blive diskuteret meget, og jeg synes, det var rimeligt, at kulturministeriet med nogle penge fra denne lovgivning kunne igangsætte sådan en forskning i Danmarks Radio, eller hvor den nu ellers skulle foregå, det skal jeg ikke udtale mig om, men sådan at det i hvert fald var kulturministeriet, der var initiativtageren.

I øvrigt vil jeg takke for den venlighed, der har været over for forslaget, det var ikke en venlighed, der udmunder i, at vi får forslaget gennemført i år, men det var dog en venlighed, der røbede en vis form for forståelse for, at der er brug for, at det offentlige også går ind på de nye medieområder og prøver på at være med dér og prøver på at skabe noget dér. Jeg synes ikke, at det, hvad der laves kommercielt, er dårligt – det kunne ikke falde mig ind at sige sådan noget – men